

Nr 189.

Av herr **Johansson, Johan**, om *höjning av tullen å ost*.

Osttillverkningen spelar för vår mejerihantering en betydande roll. Det har för mejerierna blivit nödvändigt att i allt större utsträckning tillverka ost för att kunna tillvarataga mjölkstillgången. För år 1929 anses ostproduktionen kunna beräknas till 28 å 30 milj. kg. mot 14.5 milj. kg. år 1913.

I viss utsträckning är möjligheten att utnyttja förefintlig skummjolk beroende av ostmarknaden, men i stora områden av landet är mejerirörelsen huvudsakligen hänvisad till osttillverkning även för avsättningen av den oskummade mjölken.

Enligt statistiska centralbyråns redogörelse för mejerihanteringen år 1927 användes av detta år till samtliga mejerier invägd oskummad mjolk 71.9 % till skumning och 13.2 % till ystning. Vid samtliga mejerier uppgick samma år till ystning använd skummjolk till 63.4 milj. kg. och till ystning använd oskummad mjolk till 220.1 milj. kg. Värdet av den tillverkade osten beräknades för hela riket till 32.9 milj. kr., vari den helfeta osten ingick med en summa av 24.4 milj. kr., den trekvartsfeta med 1.6 milj., den halvfeta med 5.9 milj. och den magra osten med 1 milj. kr. Totalvärdet av osten hade sedan närmast föregående år stigit med nära 3 milj. kr.

Enligt av Norrlands mejerikommitté sammanställda siffror för hela riket år 1926 utvanns detta år vid samtliga mejerier smör för 112 milj. kr. och ost för 30 milj. kr.

Det är sålunda en högst betydande del av vår mejerihantering, som är beroende av avsättningsförhållandena för ost. Den nuvarande osttillverkningen inom landet synes fullt täcka behovet, och med den rådande starka variationen ifråga om tillverkningssätt och typer torde även tillräckliga möjligheter föreligga att fullt tillfredsställande tillgodose konsumenternas fordringar i kvalitetshänseende.

Emellertid importerades under år 1928 680,000 kg. ost till ett värde av 1,570,000 kr. Det synes nästan uteslutande vara dyrbarare ostsorter (delikatessost), som importeras. Då ostproduktionen inom landet är i starkt stigande och allt större svårigheter att vinna avsättning för densamma börja uppstå, borde det göras möjligt att inom landet upptaga konkurrensen även med de dyrbarare kvaliteterna utländsk ost. Om införseln något försvårades genom

höjning av tullsatsen för importerad ost, skulle detta kunna ske, och då en dylik höjning endast synes komma att träffa den rena lyxkonsumtionen, torde den icke behöva väcka några större betänkligheter ur konsumentsynpunkt. För att något verkligt resultat skall kunna förväntas, torde det vara nödvändigt att höja tullen till åtminstone 40 öre per kg.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta den förändring av tulltaxan, att tullsatsen för ost, alla slag, höjes från nuvarande 20 till 40 öre per kilogram.

Stockholm den 21 jan. 1930.

Johan Johansson,

Friggeråker.

J. A. Larsson.

Ernst Svensson.

H. Andersson.
